

ikke, og naar man ved, hvordan Kommunerne er kilede ind i hinanden, begribes det, at der opstaar et syndigt Virvar. Jeg har en Ven, der er Læge paa Landet, han har en meget udstrakt Praksis og benytter Automobil. Han har Køretilladelse i 6 Kommuner, men ikke i de 10 andre, hvor han ogsaa strækker sine Fangarme ud. Hvis han nu ikke overtraadte Loven, vilde han simpelt hen være forhindret i at bruge sit Automobil, men han overtræder Loven daglig, han har gjort det i 3 Aar, men ingen har endnu meldt ham for ulovlig Kørsel. Jeg ved, at i den ene Kommune, hvor man nægtede ham Tilladelse, sagde man til ham: Vi vil ikke give Dem Tilladelse, men kør De bare ganske rolig løs, der er saamænd ingen, der melder Dem; men en officiel Tilladelse vil vi ikke give. Ærede Medlemmer vil indrømme, at en Institution, der ligefrem støtter en lovovertredende Virksomhed, er ikke egnet til at være en bestemmende Faktor i den Slags Sager. Det er en stor Behagelighed for os paa Landet, at vore Læger og Dyr læger har Automobil, og man kan være ganske sikker paa, at netop disse Folk vil køre forsigtigt; det ligger i deres egen Interesse. Hvis de kørte hensynsløst, skulde det nok svie til deres Praksis. Ved at stille sig liberalt overfor de paagældende Personer, om hvis Forsigtighed og Hensynsfuldhed man kan være overbevist, værner vi lidt efter lidt Folk og Heste til at møde Automobiler uden at blive nervøse.

Ved Loven af 1910 blev der givet Motorcyklerne Tilladelse til at køre paa Bivejene. Den højtærede Minister fortolkede Bestemmelsen saaledes, at de 3-hjulede Motorcykler blev stillet lige med de 2-hjulede, og man har i Landstinget anket over, at den højtærede Minister her noget har overskredet sin Competence; det var i alt Fald ikke Landstingets Mening, at disse saakaldte Fænomobiler skulde stilles lige med almindelige Motorcykler. Jeg ved naturligvis ikke, hvad der har været Landstingets Mening, men min Mening har det i alt Fald været, og jeg kan meget nøje huske, at for det Folketingsudvalg, som jeg havde den Ære at være Medlem af, blev der forelagt Tegninger af de Maskiner, der nu kører paa Bivejene. Det er ikke, fordi jeg ynder de 3-hjulede Automobiler, der gør et fælt Spektakel, og som udbreder en hæsliig Stank, men Retfærdigheden byder mig at indrømme, at der, siden de fik Tilladelse til at køre paa Bivejene, ikke foreligger et eneste retslig konstateret Tilfælde af Uheld overfor andre Køretøjer.

Nu foreslaas det, at ogsaa Motorvogne, hvis egen Vægt ikke overstiger 600 kg, hvis Længde ikke er over 3,50 m, og hvis Bredde ikke er over 1,6 m, skal have samme Ret som Motorcykler. Baade Vægten og Størrelsen er sat betydelig op. Jeg tror, at vi uden Risiko kan billige dette Forslag, da Faren ved disse smaa 4-hjulede Automobiler absolut ikke er større end ved de 3-hjulede, der nu er i Brug, medens i mange Henseender de 4-hjulede Automobiler er langt at foretrække for de 3-hjulede.

Heller ikke tror jeg, at vi skal nære nogen Ængstelse ved at udvide Kørehastigheden i Købstæderne fra 15 km i Timen til 25 og paa Landet fra 30 til 50 km, naar Vejbanen er fri og Terrainet fremefter og til Siderne er let overskueligt. Der køres nu faktisk i vore Byer med 25 km Fart, naar Gaderne ikke er særlig befærdede, og paa Landet kan Farten godt sættes op til 50 km i Timen, naar blot Banen er fri. Men det vilde være heldigt, om man herhjemme ligesom i Tyskland kunde faa Opslag ved Indkørselen til Byerne og ved Kørsel gennem Landsbyer og forbi Skoler med Angivelse af, hvor stor Maksimumshastigheden maa være.

Det, som det dog først og fremmest kommer an paa, er, at den, der kører et Automobil, er fuldt ud paalidelig, og at han har gennemgaaet en virkelig Uddannelse som Chauffør. Her er Lovforslagets Bestemmelser i høj Grad skærpede, idet der nu skal kræves virkelig Garanti for Køredygtighed, og ved Bestemmelsen om, at et Kørebrev kun skal kunne gælde for 5 Aar. Paa disse Bestemmelser lægger jeg megen Vægt, og alene af Hensyn hertil maa jeg bestemt ønske, at Lovforslaget bliver vedtaget allerede i denne Samling.

Endvidere foreslaar man, at Tilladelse til Kørsel om Natten skal udvides. Det skal være tilladt at køre med Automobil til enhver Tid af Døgnet fra 15. April til 15. September, men i den øvrige Del af Aaret er Kørsel forbudt fra 3/4 Time efter Solens Nedgang til Kl. 11 Aften og fra Kl. 4 Morgen til 3/4 Time før Solens Opgang, dog med den Undtagelse, at Amsraadene og Sogneraadene kan meddele almindelig eller personlig Tilladelse til Kørsel paa alle eller enkelte af henholdsvis Landevejene eller Bivejene enten for hele Natten eller Dele deraf. Jeg har gjort den Erfaring, at Hestene er ikke mere sky for Automobiler om Natten end om Dagen, tværtimod kan jeg sige, og jeg har derfor intet imod disse Bestemmelser.

Lovforslaget byder saa store Fordele for